

løshed; og dette er jo sket af Hensyn til den Anvisning, som blev given fra Fler-tallets Side her, da vi behandlede Spørgs-maalet om Arbejdsløshed, at dette Spørgs-maal eller i hvert Fald Spørgsmaalet om Forsikring mod Følgerne af Arbejds-løshed, var et Spørgsmaal, som burde be-handles af denne Kommission. Nu gaar den Opfordring, der stilles til Regeringen fra Forslagsstillernes Side, ud paa at op-fordre Indenrigsministeren til at stille Forslag om Nedsættelsen af en Kommis-sion til at undersøge og overveje Spørgs-maalet om en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring, medens der derimod ikke staar noget som helst om Forsikring mod Arbejdsløshed. Altsaa kunne vi jo ikke ret vel gaa ud fra, at Regeringen, naar der foreligger en udtrykkelig Beslut-ning om Grænserne for Kommissionens Virksomhed, skulde udvide dem. I hvert Fald fremkom der ikke ved 1ste Be-handling af denne Sag nogen Udtalelse fra Ministeren, der gik i Retning af, at han mente, at dette Spørgsmaal kunde komme ind under Udtrykkene i Forslaget, som det foreligger.

Socialdemokraterne mene i øvrigt, at det vilde være lidet ønskeligt at vedtage Sagen i den Form, som Forslagsstillerne have givet deres Forslag, navnlig fordi det synes at tage Sigte paa fuldstændig at er-statte den nu bestaaende Alderdomsforsørgelse med en Alderdomsforsikring efter de Principper, som man nu maatte kunne blive enig om. Vi mene, at man burde gaa til en Supplering eller Udvidelse af Alderdomsforsørgelsen ved at give Adgang til en Alderdomsforsikring, men ingenlunde til en Ophævelse af Alderdomsforsørgelsen. Vi have paa det andet Omraade med Hen-syn til Invaliditetsforsikringen faaet Klar-hed paa, at det ikke var Hensigten at af-skaffe den nuværende Ulykkesforsikring eller at forhindre at gaa videre paa den Bane, men naar man saaledes alligevel fra Forslagsstillernes Side mener, at Kommis-sionen skal tage videre fat, end Ordene i selve deres Forslag angive, saa synes vi ogsaa, at de naturligen maatte kunne slutte sig til vort Forslag om at give Kommis-sionen et meget vidt Omraade, nemlig en videre Udvikling og Fuldstændiggørelse af den sociale Forsikrings- og Forsørgelses-lovgivning, herunder ogsaa Spørgsmaalet om Forsikring mod Arbejdsløshed. Her-igennem aabnes der Mulighed for at tage op til Drøftelse i Kommissionen alle de Spørgsmaal, som kunne have Betydning paa de her omhandlede Omraader, og da

det nu er omtrent en Menneskealder siden, at der har været nedsat en Kommission angaaende Arbejderspørgsmaalet, saa synes der ogsaa at være god Grund til at give en saadan Kommission et meget vidt Ar-bejdsomraade, saaledes at den, naar den under sin Syslen maaske med et bestemt Punkt for Øje fandt, at det var nødven-digt og ønskeligt at tage andre Ting med under sine Overvejelser og fremkomme med Forslag derom, da havde Adgang dertil. Det er med dette Formaal for Øje, at vi have tilladt os at stille Forslaget, som jeg skal anbefale til det høje Tings Vedtagelse.

Krabbe: Det er ikke alene det Æn-dringsforslag, som foreligger i Dag, men ogsaa en betydelig Del af Forhandlin-gerne ved Forslagets 1ste Behandling, som have haft til Formaal at faa udvidet det Kommissorium, der skal gives den foreslaaede Kommission i en bestemt Retning, saaledes nemlig, at det store Spørgsmaal om Forsikring mod Arbejds-løshed bliver taget med. Dette finder jeg fuldstændig berettiget; men jeg har under den Forhandling, der er foregaaet, følt et Savn, som jeg, da vi nærme os For-handlingens Slutning, gerne vilde tillade mig at søge afhjulpel ved et lille Ord. Det, som jeg føler Trang til, er at give en Tilskyndelse til, at Kommissoriet ikke bliver begrænset eller indskrænket saa-ledes, at det ikke som et væsentligt For-maal har *Revision af den bestaaende* Alderdomsforsørgelseslovgivning. Min Opfat-telse er nemlig den, som uden Tvivl deles af overmaade mange Medlemmer her i dette Ting, at Alderdomsunderstøttelses-loven af 9. April 1891 i sit Princip er en fortrinlig Lov, nemlig for saa vidt den gaar ud paa for Alderdomsinvaliditet at indføre Pensionering. Men den er i sine enkelte Bestemmelser en ganske over-ordentlig ufuldkommen Lov, idet den nem-lig medfører Følger for den gamle, som burde have været ganske udelukkede ved Spørgsmaalet om Pensionering af den alderdomsinvalid Arbejder. Det er jo noget, som er bekendt for os alle, at Loven virker saaledes, at en meget stor Mængde af dem, som attraa Alderdoms-understøttelse, *nedsætte deres Arbejdsydelse* henimod det Tidspunkt, da de søge Alderdomsunderstøttelse. Det er en for Sam-fundet ganske overordentlig skadelig Følge af Bestemmelserne i Alderdomsunderstøttelsesloven. Der er flere andre meget skadelige Følger, der komme i anden Række, men som dog i og for sig ere